

Židům

3. kapitola

¹ Dobré ráno, přátelé. Je to mou ctí, že dnes ráno mohu být při bohoslužbách Páně. Doufáme a důvěřujeme, že prožijeme nádherný čas.

² Právě jsem byl tam vzadu v... na místě, kterému říkáme úřad Diakonů, kde jsou teď magnetofony a měl jsem rozhovor s mladou slečnou a její matkou, které přijely až z Joliet, z Illinois. A právě jsem uvažoval o tom, jakým ovocem Boží milosti je tato dívka. Většina z nás zde z okolí ji zná. Ona byla alkoholičkou, jednou z nejhorších. A já jsem vůbec neznal tento příběh, jak to bylo, až do toho rána, když odcházela z pódia... Pán jí zjevil, co bylo špatné a co ji čeká. A ona odcházela z pódia s pláčem a jásáním, protože ji Bůh zachránil z hrobu opilců. Přistoupila k ní nějaká paní a začala plakat; že její dcera, tuším, že to tak bylo, že ona byla narkomankou. A víte co, z Boží milosti byla tato dívka vyzvána, (domnívám se, Rosello, že to bylo na druhý večer) ona byla vyzvána. A tato dívka byla vysvobozena z drog. Ona a její manžel teď kážou Evangelium. Vidět tu hezkou nenápadnou slečnu jakou je Rosella, ona má smysl pro humor, a nyní se vši uctivostí pocituje povolání ve svém srdci. Ale s vědomím toho, co říká Bible o ženách kazatelkách (rozumíme si), ona ví, že to tak nebude, a tak ji Bůh vede do věznic a různých ústavů, aby vydávala svědectví.

³ Je to prostě nádherné, když si uvědomíme... ona hledá Boží vůli. Někdy míváme takové pocity, ale my chceme, aby tyto pocity byly přivedeny na správné místo; a nebudete-li bdělí, ďábel tyto pocity použije a převrátí je na něco jiného. Ale dokud se přidržujeme Bible, jsme v pořádku. Vidíte, postupujeme správně v souladu s vůlí Pánovou.

⁴ A tak věřím, že Rosella se nakonec ocitne někde na misijním poli, protože Amerika již Evangelium nepřijímá (dobře o tom víte), tohle si můžeme otevřeně říct. S těmito lidmi, Anglosasy, s nimi je už konec. Amerika už žádné Evangelium nepřijme. Snad ještě obdrží sem tam nějaké rozptýlení; ale co se týká Evangelia, s tím je už konec. Nelze jim je už ani kázat nebo s nimi rozmlouvat. Oni nevěří ničemu, vidíte. Oni jsou plní svých vlastních realistických idejí, oni se v nich usadili, a další věc, která čeká tento národ, je soud. On na ni jistě přijde. Může se to stát následkem nějaké krize, může to přijít

následkem atomové bomby, může to přijít následkem nějaké velké rány, epidemie; nebo něčeho jiného. Ale je to jistá věc; přichází to, padnou jich tisíce a tisíce.

5 Včera jsme projížděli kolem, s bratrem Zabelem a s bratrem Woodem, cestou z Kentucky, kde jsme strávili tři dny; a projížděli jsme kolem jedné kanceláře bytové výstavby a bratr Zabel řekl: „Zde není...” (Zapomněl jsem) „Asi sotva kdo z těchto zaměstnanců této projekční kanceláře navštěvuje nějakou církev.”

6 Mohli byste se jich na to zeptat: „Dobrá, my přece máme svoji televizi a v tom je celá naše útěcha,” rozumíte. To je postoj Ameriky, rozumíte. „My máme televizi. Máme hodně peněz. Máme parádní auta, krásné domy. K čemu by se nám hodil nějaký Pán? Tohle nepotřebujeme!” To je jejich postoj.

Matouš 24:12; Lukáš 12:51-53

7 Ale co se týče toho jediného náboženství a spasení, které máme a lásky, to se nachází jen opravdu mezi dobrými lidmi. Víte o tom, že Bible tyto věci předpovídá? A čtenáři Bible, zaslechl jsem je, jak zvolali „Amen,” a také vás kazatele tam vzadu. Je to tak. Láska bude v těch posledních dnech tak vzdálenou věcí, že jediná láska, která zůstane, bude mezi Božím vyvoleným lidem. Otec se postaví proti matce a matka proti otci a děti proti rodičům a jedni proti druhým. A jediná láska, která tu zůstane, bude mezi vyvolenými. Pouze mezi vyvolenými. Slovo *vyvolený* pochází ze slova „vyvolit”; Bohem vyvolený lid.

8 A když mi Rosella vyprávěla tento příběh před chvílí tam v tom pokoji, přemýšlel jsem, že onoho večera řekla, že se něco stalo. A jak... řekla, že po celý její život, byla... pošilhávala jenom po alkoholu. Nemohli... ani anonymní dobrovolné sdružení alkoholiků; čtyři lékaři se jí vzdali, byli zcela bezradní. A potom se náhle něco přihodilo.

9 Nuže, a ona už teď nemá ty netopýří oči... Ona je milou krásnou ženou ve věku třiceti tří let, ale my bychom spíše řekli, že vypadá na dvacet dva a to díky tomu, co Bůh pro ni učinil, jak se její vzhled změnil. Ale já jsem řekl: „Rosello, před založením světa Bůh předurčil tuto chvíli.” Ano, pánové, rozumíte. V pořádku... A když malý Billy Paul, který je tam vzadu, rozdával onoho večera lidem modlitební lístky, určitě si neuvědomil, komu jeden z těch lístků dá. Není to nádherné, Rosello? (Rosella mluví z obecenstva.) Amen. Pán ti žehnej, Rosello. Jsem si jist, že to uděláme. Ona si přeje, aby se sbor modlil o Boží vedení pro ni; aby mohla následovat Jeho neochvějnou ruku. Ó, to je správné.

¹⁰ Dnes ráno mi dal nějaký multi, multi, multimilionář hrozný návrh. Chce zde totiž podnikat a postavit mi v Louisville v Kentucky modlitebnu za pět miliónů dolarů. A něco v mém srdci mi řeklo: „Zastav se; ty nejsi pastorem,“ rozumíte. Tak tedy, pět miliónů dolarů by bylo vyhrazeno... nuže, místo, aby se šlo do vlastního úřadu, aby zaplatili za whisky a podobné věci; zatímco oni to chtějí věnovat na modlitebnu pro Pána. Ale doufám, že se to dostane nějakému Božímu služebníku, který... a nějaké službě Boží. Ale oni k tomu určili pět miliónů dolarů; představte si to. Jaká by to byla modlitebna! Jak květnatě by to vypadalo, Rosello? Ale tam uvnitř se ozývá něco jiného, rozumíte; něco tam uvnitř...

¹¹ My přicházíme zde do té malé staré modlitebny; vy přespokní. Nu co, to by mohlo být okouzující místo někde na rohu (ani si to nedovedete představit), jak si tito lidé přáli postavit toto místo a udělat... Ale nám se to líbí právě takto. Vidíte, my to tak máme rádi. Stará sedadla, na která se posadíme, to jsou ta původní sedadla zdejší modlitebny; prožila tu povodeň, a plavala po vodě.

¹² A moje Bible ležela otevřená na této kazatelně. Ona se pozvedla až ke stropu s místem slova v ní: „Já Hospodin jsem zasadil; Já jsem zaléval dnem i nocí, a nikdo je nevytrhne z Mé ruky.“ Lodky proplouvaly nad jejím stropem a ona se vrátila zpět na původní místo. Ta sedadla se vrátila zpět tam, kde byla, stačilo, že jsme je vydrhli a slouží nám dále, rozumíte, vidíte to. A já to mám prostě tak rád, ty obyčejné lidi, takové obyčejné místo a toho předivného Pána. Amen.

¹³ Nuže, dnes máme některé... Začínáme se právě dostávat k té smetaně, víte — poté když je odstraněno všechno mléko, zůstává pouze smetana. A zapamatujte si, že to mléko je zapotřebí k vytvoření této smetany, přece to víte. Smetana je pouze složkou mléka.

¹⁴ A tak začínáme v první a druhé, a budeme končit ve třetí, a pak budeme začínat čtvrtou kapitolu této nádherné knihy k Židům. A, ó, nauka této knihy! Mohli bychom zůstat... při pouhém jednom verši celé tři měsíce a mohli bychom ukázat, jak je celá Bible provázána, každý její verš v Bibli. Už jste o tom někdy přemýšleli? Není tu ani jediný verš, na který bychom mohli ukázat prstem, který bychom nemohli s milostí a pomocí Ducha Svatého provázat od I. Mojžíšovy až ke Zjevení.

¹⁵ Není žádné literární dílo, které by bylo napsáno takovým způsobem. A matematicky a geograficky, a po každé stránce, neexistuje žádná kniha v Bibli, která by byla napsána jako Bible... chtěl

jsem říct, že neexistuje žádná jiná kniha na světě, která by byla napsána jako Bible; nic podobného neexistuje. Biblická numerologie je v dokonalé harmonii; co se týká kapitol a interpunkce¹ a všechno je naprosto dokonalé. Neexistuje žádná jiná kniha... Nenajdete v ní žádnou kapitolu, která by si odporovala s nějakým jiným místem. Ale v celé Bibli neexistuje ani jedno místo, které by si odporovalo s jiným. A ona byla psána mnoha, mnoha a mnoha lidmi; na rozhraní mnoha vzdálených od sebe staletí a neznáme ani jedno místo... Jeden psal tuto část, a někdo jiný psal tu; a někdo psal zde, a když to bylo dáno všechno dohromady, udělalo to Boží Bibli. A nenacházíme v ní ani jedno místo, které by si odporovalo s druhým. A žádné... a žádná matematika ani geografie nebo cokoliv jiného v Bibli (prostě všechno), numerologie a všechno běží dokonale spolu. Jestli to tedy není inspirované, pak nevím, co bychom ještě mohli nazvat inspirací. Jsem tak vděčný za tuto starou požehnanou Bibli.

¹⁶ Někdo z nich řekl: „Jsi katolíkem? Protestantem?“ Řekl jsem: „Ani jedním ani druhým; já jsem tím, kdo věří v Bibli.“ Je to tak. Já věřím v Bibli a jsem rád, že máme ještě svobodu kázat v tomto národě. Ó, to je nádherná věc.

¹⁷ Nuže, budeme z ní studovat. A teď otevřeme knihu k Židům a začneme číst ve třetí kapitole a skončíme v 15. verši.

¹⁸ A nyní, vy všichni... Před chvílí jsem si všiml, jak mě někdo pozoroval, když jsem si nasadil brýle ke čtení. Nejde o to, že mám špatný zrak, ale mám prostě po čtyřicítce. Tohle zde mohu ještě normálně přečíst, ale lépe se mi čte, když si nasadím brýle. A oni mi zhotovili brýle ke čtení, které bych chtěl používat, protože takhle můžu číst lépe a rychleji, a kvůli tomu je mám.

¹⁹ Nuže, v... nejdříve bychom chtěli vytvořit takové pozadí, protože se zde mezi námi nachází mnoho přespolečných, kteří neměli příležitost si vyslechnout první část knihy k Židům.

²⁰ Vy jste paní Coxová, která stojíte tam vzadu? Ano, jsem tuze rád, že ji mohu vidět. Ještě předtím než začneme, jako svědectví o Boží milosti, byla zde žena, jejíž obličej byl požírán rakovinou. Je to maminka sestry Woodsové. A když jsem byl v Michiganu s Genem a Leem a dalšími, kteří mají na starosti zvukový záznam, cestou domů mi telefonovala manželka (nebo jsem ji telefonoval já), a ona řekla: „Jdi se okamžitě pomodlit za paní Coxovou, maminku paní Woodsové,

¹ (Čárky, tečky, atd.)

protože rakovina požírá její obličej.“ Dostalo se to do koutku jejího oka a zasáhlo to lícni kost na straně jejího obličejce a rozšiřuje se to. Někáký doktor udělal neobdborný zásah, ale to jenom zhoršilo její stav a způsobilo další rozšíření; oni jí nasadili nějaký lék.

²¹ A ona byla přivezena z Campbellsville v Kentucky, do... Tuším, že z Actonu v Kentucky, do Louisville na léčení.

²² A tak paní Woodsová, poprvé jsem ji uviděl takto rozrušenou, protože to byla prostě její maminka, a ona se cítila značně rozrušená. Vstoupil jsem do pokoje a modlil se za ni s důvěrou k Bohu, že Bůh vyslyší modlitbu. Za několik dnů po té byla propuštěna a teď sedí s námi... Úžasná milost, co On pro ni udělal.

²³ Můžeš se postavit? Nechci z toho dělat nějaký veřejný... Kde se ta rakovina nacházela? Na tváři obličejce. Vidíte, tam na tváři jejího obličejce, kolem její lícni kosti? Zasahovalo to až do oka a Bůh ji uzdravil. Není On nádherný?

²⁴ Kolik z vás zde bylo přítomno minulou neděli a viděli jste, co Pán udělal na základě vidění? Muž, který byl zmrzačený a slepý, seděl zde na invalidním vozíku a něco se mě dotklo. Když ten starý muž tam seděl, řekl: „Bratře Branhame...“ (Domnívám se, že to je tam ten bratr.) Řekl: „Udělej totéž, pro moji manželku.“ Jeho manželka je také zmrzačená. Moje srdce jakoby roztálo. Dal bych všechno na světě za to, abych to mohl učinit, ale to není v našich silách. Ale v mé moci a ve vaší moci je, abychom se modlili k Bohu, aby to udělal. On má zmrzačenou manželku, kvůli ochrnuté ruce a ochrnuté noze, tak to vypadá. A tento muž byl v daleko horším stavu, než je ona, protože ona se může postavit a trochu se projít, ale ten muž nebyl schopen udělat ani to. A on měl poškozený hlavní nerv rovnováhy v mozku. Klinika Mayo a všichni ostatní se ho vzdali. A jistý katolík ho sem poslal, katolický lékař; jeho syn je knězem v Sv. Meinradu v Jasperu v Indianě. A to položilo základní kámen nadcházejícímu probuzení na tomto místě.

²⁵ A když on povstal, řekl: „Ale já nemohu...“ On se podíval a řekl: „Ano, já můžu!“ On si myslel, že nevidí, ale víte, podíval se vzhůru. Pozvedl svoji hlavu; a najednou byl schopen chodit a vidět; a odcházel touto uličkou o vlastních silách. Oni byli Presbyteriáni; on byl ortodoxní. Vy si myslíte, že jenom Letniční a lidé Svatostí mohou křičet; pak jste na omylu. Oni rovněž mohou pokřikovat, když uvidí, že se něco stane; mohou se objímat a vykřikovat. A on odcházel po těchto schodech a tlačil svůj invalidní vozík a odcházel s nepoškozeným

nervem rovnováhy ve své hlavě. Představte si to! Odcházel, jako byste šli vy nebo já. Ó, On je nádherný!

²⁶ Nuže, Pavel napsal knihu k Židům a v tom psaní k Židům... On to napsal. A předtím než napsal tuto knihu... Shledáváme tedy, směřujeme... To je třída nedělní školy a budu dávat pozor, aby to nezabralo příliš mnoho času. A pak dnes večer budeme pokračovat v bohoslužbě, bude-li vůle Páně.

²⁷ Nuže, v této knize k Židům a v těch zbývajících Pavlových epištolách... Kdo byl Pavel? On byl zarytý žid, učenec, veliký učitel Starého zákona. A on byl vyučen u jednoho s nejskvělejších mužů tehdejší doby. Ať mi někdo řekne, jak se jmenoval. Gamaliel, jeden z největších učitelů tehdejší doby. A Pavel seděl u nohou Gamalielových.

²⁸ Je důležité, kam chodíš, jakou církev navštěvuješ a který učitel tě učí. Víte o tom? To má něco do sebe. A proto bychom měli vyhledat toho nejlepšího, kterého můžeme najít, abychom obdrželi to nejlepší. Ne kvůli tomu, že je to společenské a tak dále, ale že je to opravdové Biblické vyučování.

2. Královská 3:11

²⁹ Podívejte, jednou když Izrael vyšel na poušť, se svou armádou, a obcházel ji sedm dnů, došla jim voda. A jistě by zahynuli; oni říkali: „Ó, kdyby byl tady nablízku nějaký prorok.“

2. Královská 3:11

³⁰ A jeden z nich řekl: „Máme tu přece Elizea. On poléval ruce Eliáše.“ Vidíte, on byl jeho společníkem. Jinými slovy: „Je tu Elizeus, který měl společenství s Eliášem; a Slovo Páně je s ním.“ Pochopili jste to? On byl správně vyučený. A on řekl: „On je zde. Pojďme a poradíme se s ním, protože jeho učitel byl Eliáš a on má v sobě Eliášovu nauku.“ Vidíte, jak je to závažné? Jistě, my chceme být vyučováni.

Skutky 5:34, 35, 38, 39

³¹ A tak Pavel byl vyučován u Gamaliela. A Gamaliel byl velikým mužem, který musel udělat volbu, jako, že byl sám učencem; a když začalo to řádění kolem té prvotní církve, on řekl: „Nedotýkejte se toho, bratři; jestliže to není od Boha, pak to přijde vniveč. Ale jestliže to je od Boha a my bychom proti tomu bojovali, pak bychom se ocitli v nepřátelském postavení vůči Bohu.“ Vidíte, on měl některé dobré zásady.

³² A Pavel se dostal pod vliv tohoto muže, on věděl, že Pavel byl velikým učitelem. A tak jednoho dne, i když byl ve svém srdci upřímný,

stal se pronásledovatelem církve a byl na cestě, aby je uvrhl do žaláře...

³³ Nuže, chtěli bychom se ještě krátce zastavit u nějaké další Pavlovy fáze, abychom měli dostatečný podklad.

Skutky 1:26

³⁴ Když Jidáš upadl do svého hříchu (zapříčiněného láskou k penězům a pýchou života), odpadl od milosti a odešel na své místo. A učedníci říkali: „Musí nás být dvanáct!“ A církev v celé své důstojnosti (abych vám ukázal, čím vlastně církev je), s celou svojí důstojností a s celou svojí mocí, a přesto je na hony daleko od toho, čím by měla být. Oni řekli: „Musíme vyhledat jednoho z našeho středu, který zaujme toto místo.“ A tak zvolili losem Matěje (tuším, že to byl Matěj), myslím Matěj, myslím si, že je to tak. A když ho zvolili, postavili ho spolu s těmi dvanácti... s těmi jedenácti (což dává dohromady dvanáct), ale on nic neudělal. O jeho jménu je jen jednou zmíněno v Písmu. „Tak vypadala volba církve.“

³⁵ Nuže, oni si mysleli: „To je gentleman.“ Bezpochyby. „On je nádherný muž. Je učenec. Je chytrý. Je vzdělaný. Je vzácnou osobou. On zaujme Jidášovo místo a stane se jedním z nás.“ Ale víte co, Bůh někdy udělá podle našich představ — nějakou opravdu hloupou nebo pošetilou volbu.

Skutky 8:3

³⁶ Nuže, Bůh viděl nějakého Žida s křivým nosem a se silným sklonem k výbušnosti, s křivými ústy na jedné straně: „Já tam půjdu a zavřu každého z nich. Vsadím je do žaláře. Já to udělám.“ To byla Boží volba. Ti ostatní si zvolili učence a diplomata; tak vypadá volba církve.

³⁷ Podívejte, vy nevíte, kdo to přichází k oltáři. Vy nevíte, kdo to je, komu jste vydali svědectví... ve vězení nebo někde jinde. On může vypadat jako boxer s utrženými ušima, s natrženým obočím, a vy nevíte, kdo to je. Vy prostě házíte svůj los a tím to hasne; podáváte mu Slovo. Ale Bůh dělá tuto volbu.

³⁸ Ale Bůh si zvolil toho malého Žida se sklonem ke špatné náladě... on si ho zvolil na této cestě. „Já tam pojedu a dostanu je. Ukážu jim, co jsem schopen udělat,“ a tak dále; a Bůh ho shodil na zem. Bůh řekl: „To je moje volba, právě to.“

³⁹ Copak to není v očích církve pošetilé? „Pronásleduje přece církev. Je tělesným člověkem.“ Ale Bůh věděl, co je uvnitř tohoto muže.

Rozumíte, co tím chci říct?

40 A tak Pavel měl tento prožitek. Kolik z vás věří, že prožitek provází obrácení? Jistě! Pokud ne, pak pochybuji o vašem obrácení. Obrácení s sebou přináší prožitek, dnes to nemůžete srovnat s žádnou jinou věcí. Někdy to může být provázeno křikem. Někdy to může být provázeno mluvením v jazycích. Někdy to může být pláč. Někdy to může být provázeno sténáním. Vy nevíte co to je a tak se to nesnažte přiřadit k ničemu, protože byste zjistili, že každý jeden z vás byl ohledně toho na omylu: vy Metodisté, Baptisté, Nazarejci a Letničíní.

Matouš 7:20; Matouš 12:33

41 Viděl jsem lidi, jak křičeli ze všech sil, jak jen mohli; a kdyby to bylo možné, tak by ukradli i zlato z vašich zubů. Ó, ano! Viděl jsem lidi, kteří mluvili v jazycích, jako kdyby se sypal hrách na suchou hovězí kůži; a na mou duši, v koutku úst žvýkají tabák, a kdyby mohli, tak by vám podržili hrdlo. Tak je to. A tak tyto věci mají... To nejsou důkazy, kterými to můžete zdůvodnit, to může být zdůvodněno pouze životem, kterým dotyčná osoba žije: „Po ovocích jejich poznáte je.“

Římanům 8:16

42 A tak to záleží na Bohu; On o tom rozhoduje. On dává tyto věci dohromady a tak to funguje. Jestliže se tedy váš život shoduje s ovocem Bible, pak máte jistě velice dobré ponětí, jestliže váš duch svědčí s Jeho Duchem, že jste synové a dcery Boží, pak jistě... Všichni staří ďáblové odpadli a všechno se stalo nové, a vy žijete v lásce a máte pokoj a milost a tak dále; pak jste blízko Království, protože život, který je ve vás, ukazuje, o jaký druh života se jedná, rozumíte.

43 Jestliže říkáte: „Ó, haleluja, mluvil jsem v jazycích. Haleluja!“ To neznamená nic. To neznamená o nic víc, než kdybyste sem přišli a zahráli nějaký tón na kytaru nebo na něčem jiném. To prostě neznamená nic. I kdybys mluvil v jazycích, kdybys křičel, běhal mezi lavicemi nahoru a dolů a plakal a ronil slzy jako při loupání cibule; to ještě neznamená nic, vůbec nic, dokud ten každodenní život nedokazuje, čím to je; a pak se toho drž.

44 Nuže, jestliže tyto věci děláš, plus tento život, „Amen,“ to je znamenité. To je dobré. Ale ty můžeš tyto věci dělat, aniž bys měl tento život.

Matouš 7:20; Galatským 5:22

45 Tak tedy, žádné vykřikování nebo něco jiného. To nejsou důkazy. Ježíš řekl: „Po jejich ovoci poznáte je.“ A ovocem Ducha není mluvení v jazycích. To není ovoce Ducha. Křičení není ovocem Ducha. Pláč není

ovocem Ducha. Ale láska, radost, pokoj, dlouhá trpělivost, dobrota, upřímnost, věrnost, tichost, zdrženlivost; to jsou ovoce Ducha. To jsou ovoce Ducha. V pořádku.

⁴⁶ Nuže, tyto věci jsou kvůli tomu, protože oni mají rádi organizace, rozumíte. „Dobrá, budeme to mít. Sláva Bohu, všichni, kteří věří jako my, půjdeme tímto směrem. A všichni, kteří věří jako my, půjdeme tamtím směrem.“ Ale Bůh si přeje, abychom šli všichni tímto směrem, rozumíte, vidíte. Právě tak!

Skutky 8:3, 4; Skutky 9:1, 2

⁴⁷ Nuže, Pavel, po tomto prožitku si myslel... To byl nádherný prožitek. Nuže, chtěli bychom se na tento prožitek odvolat. Pavel byl na své cestě do Damašku kvůli uvěznění některých lidí, protože se tam již rozšířilo Evangelium. *Evangelium* znamená „dobrá zpráva.“ A oni se rozptýlili a povstalo mnoho lidí, kteří byli plní lásky, radosti a milovali Pána Ježíše. A oni se rozptýlili i do těchto končin, a tak Pavel obdržel nějaké dopisy od velekněze. On řekl: „Já tam půjdu a uvrhnu je do vězení, každého.“

Skutky 9:3, 4

⁴⁸ Vzal si s sebou nějaký doprovod (chrámovou stráž, vojáky) a vydal se na cestu. A když tak kráčeli cestou... a všichni věděli jaký je jeho cíl; náhle se něco přihodilo. Náhle se před ním zjevilo veliké světlo; veliké světlo. Nuže, svítlo jako slunce. Je to zvláštní věc. To světlo tak svítlo, že on... že jeho oči téměř vylezly z důlků; a on sám padl na zem. A ležel na zemi, a podíval se vzhůru.

Skutky 9:8, 9; Galatským 6:11

⁴⁹ Doprovázelo ho deset či patnáct mužů. A viděl ještě někdo z nich to světlo? Ne. Viděl ho Pavel. Ono nebylo určeno pro tyto muže. Někteří lidé mohou uvidět určité věci, zatím co jiní nikoliv, rozumíte. Pavel tedy viděl to světlo až tak, že jím byl oslepen. Několik dnů nemohl vidět. Pro něj to byla naprostá realita, on nebyl schopen vidět po dobu několika... Později, když psal dopisy; a jeho oči ho trápily tak, že psal velikými písmeny; on řekl: „Ježto jsem vám napsal velikými písmeny.“ On sotva viděl.

2. Korintským 12:7-9

⁵⁰ On byl ve vězení a prosil Pána, aby ho uzdravil. Třikrát se s Ním ohledně toho radil. Ale co mu Pán odpověděl? „Dosti máš na Mé milosti, Pavle.“

2. Korintským 12:5, 7, 10

⁵¹ Pavel řekl: „Pak se tedy budu chlubit svými slabostmi;“ protože jak řekl: „Abych se nepovyšoval nad hojností tohoto Zjevení, byl mi dán

dáblův posel, jako trn do těla, aby mě bil.“ Chvíli se cítil lépe a pak to přicházelo znovu. Bití to znamená „rána za ránou.“ Je to jako lodka na moři, víte, narážejí do ní vlny, rána za ránou, rozumíte. A na chvíli se mu polepší a pak to přichází znovu; a znovu se to polepší a další úder. On řekl: „Pane, co je to, copak to ode mě neodejmeš?“

2. Korintským 12:9

52 On řekl: „Dosti máš na Mé milosti, Pavle; jen kupředu.“

53 On řekl: „Nuže, jestliže jsem byl dostatečně dokonalý a všechno bylo dokonalé,“ řekl, „pak někde na cestě, ó, kdybych se nafoukl a řekl: ‚Hledte, jsem naprosto v pořádku. Pán se o mě stará, bratře, haleluja.‘“ Pak se člověk stává samo spravedlivý, rozumíte.

54 Bůh ti pak musí čas od času něco dát, aby tě trochu obměkčil, víte. Tak je to. Aby sis trochu uvědomil, že tím hlavním Šéfem je On. Ó, není On nádherný! Ano, pánové, to je prostě báječné.

55 A tak on, Pavel, ihned po tom velikém prožití...

56 Nuže, kdyby se jednalo o nějakou současnou osobnost, oni by řekli: „Ó, sláva Bohu, haleluja. Hoši, Pán pro mě něco udělal. Sláva Bohu.“ Ale ne s Pavlem, on byl biblickým učencem.

57 Ten prožitek se musel shodovat s Božím Slovem. Ano, pánové! A jestliže to nezapadá naprosto do Bible... nestačí jen něco přehlédnout a říct: „Ó, ano, je to právě zde. Sláva Bohu, já to mám.“ Ó, ne, ne. Bůh to takovým způsobem nedává.

58 To musí být Bible ve své celistvosti; jako celek. Protože bezvěrci používají Bibli pro své potřeby, aby o tom debatovali. Ale oni vezmou trošku z Písma zde a otevřou tam a vezmou něco jiného, a snaží se to provázat; zatím co se jedná o dvě úplně odlišné věci. Ale vy musíte porovnávat Písmo s Písmem.

59 Jak řekl Izaiáš ve dvacáté osmé kapitole: „To musí být řádek za řádkem, řádek za řádkem; trošku odtud a trošku odjinud. A držte se pevně toho, co je správné.“ Vidíte, to přichází takto: čára za čarou, slovo za slovem, písmo na písmu. A musí to být shrnuto dohromady. A proto si myslím, že v těchto lekcích, jaké probíhají teď, se jedná o velkou věc pro církev, protože to je přivádí do takového rozpoložení, že všechna Písma jsou vzájemně provázaná. A náš prožitek musí být provázán s Písmem. Ó, zde to máme; a pokud ne, pak něco nehraje.

60 Já jsem po léta chodil, aniž bych věděl, čím bylo to světlo, které Pavla zasáhlo. A když ten vnější svět, s písmy... lidé, kazatelé se mi

snažili namlouvat: „Tohle je z ďábla. Jakže, ty se staneš věštcem. Ty budeš spiritistou. Nezahrávej si s tím, Billy; v tom vězí něco zlého. Nedělej to hochu; to je špatné. To je ďábel. Nu co, hochu, staneš se obyčejným médiem. Budeš spiritistou, pokud v tom budeš pokračovat. Ó, to je všechno z ďábla. Tohle, to není správné.“

Galatským 1:16-18

⁶¹ Ale když... nechtěl jsem o těchto věcech kázat. Ale jako na cestě do Damašku, Pavel také o tom nechtěl kázat. A tak se o tom musel přesvědčit, zda je to správné nebo ne. A odešel na tři roky do Arábie, aby studoval Písma. A když se vrátil, řekl: „Nuže, pokuste se to ze mě setrást!“

Židům 1:1, 2

⁶² On si byl vědom toho, že bude muset čelit Farizeům, čelit Saduceům, že bude muset čelit tomuto světu a pohanskému světu. A tak Pavel... Ta Bible je psána... ta kniha k Židům je psána kvůli tomu. On chce zatrást těmito Židy a vzít Starý zákon a ukázat ho zde v Novém zákoně. „To je Bůh,“ on říká. „Zde On je ve všech proroctvích a všude jinde.“ A začíná na začátku, v první kapitole, kterou jsme probírali: „Mnohokrát a mnoha způsoby (v pradávných dobách) mluvil kdysi Bůh k otcům skrze proroky.“ Hle, jakým způsobem Bůh přinášel své poselství; On je zkoušel pomocí Urim a Thumim. „Ale v těchto posledních dnech k nám mluvil skrze svého Syna Ježíše Krista;“ a zkoušel to na základě své Bible. Nu, zde to máme.

⁶³ A tak tyto zkušenosti, o kterých svět říká: „Ó, to jsou mentální záležitosti. Přece nikdo...“ Když se zjevil ten anděl, to světlo tam nad řekou, zatím co jsem kázal své první probuzenecké poselství tam na rohu a chtěli jsme pokřtít všechny tyto lidi... Domnívám se, bratře Fleemane, že jsi tam mohl být... nepamatuji si, jestli jsi tam byl nebo ne. Kolik z vás přítomných tam bylo, když se to světlo zjevilo nad řekou? Je tu někdo z těch starousedlíků (ano, někteří tu jsou); když se to ukázalo tam nad řekou?

⁶⁴ A lidé říkali: „Ó, to byl pouze optický klam.“ Mnozí tam stáli, hleděli na to. A tady to sestoupilo a po letech to Bůh dokázal mechanickým okem fotoaparátu. To je pravda!

⁶⁵ „Dobrá, nebo je to vymyšlené? Je to něco, co...?“ Nikoliv! Můžeme to vzít zpět sem do Bible a ukázat, že to je ten sám Pán Ježíš. On koná ty stejné věci. Jeho činy jsou tytéž. Jeho moc je tatáž.

⁶⁶ Podívejte, tu minulou neděli, když jsem tam ležel ve své posteli, nikdy ve svém životě jsem toho člověka neviděl; a přišel jsem sem

a řekl: „Zde v modlitebně je přítomen černovlasý prošedivělý muž. Je slepý a nemůže chodit, je na invalidním vozíku a jistý černovlasý muž, který je lékařem ho sem poslal; tento doktor Ackerman, černovlasý muž, katolík.“ Řekl... A on tu sedí, „Tak praví Pán“; a on se postavil s navraceným zrakem a tak dále. Co to způsobilo? On je tím stejným Andělem. On je tím stejným, který zasáhl Pavla tam na cestě do Damašku a On žije ve své církvi a ve svém lidu dnes. Je to Písmo, které se srovnává s Písmem; a tak to musí být.

67 Ó, my jsme vlašníci. Za chvíli bychom se rádi k tomu dostali. Ó, před námi leží hluboké věci, kéž bychom se jen k nim mohli dostat dnes a také večer. Nuže, to je pouze začátek toho vstupu do hlubokých vod, kde...

68 Víte co, když jsem byl klukem za touto modlitebnou, byl takový malý rybník a já jsem tam chodíval. A spolu s několika jinými dětmi jsme tam chodívali a byli jsme vysvěcení; byli jsme malí ve věku šesti, sedmi let. Voda nám sahala asi jen po koleno. To nebylo nic víc než kaluž pro vepře; a já jsem tam měl krabici na mýdlo. A rád jsem předváděl, jak se umím ponořit a vystrčit svůj nos a stříkat a dělat tyto věci. A moje břicho narazilo do bláta a víte, ono stříkalo na všechny strany. A chválil jsem se před svým otcem, že umím plavat.

69 On mě tam jednou vzal a řekl: „Chtěl bych vidět, jak umíš plavat.“ A já jsem vyskočil; víte, svlékl jsem se v takovém nízkém kroví a rozběhl se a skočil do vody. A začal jsem stříkat a to bláto létalo na všechny strany; a táta seděl na můstku. On seděl a několik minut mě pozoroval a pak řekl: „Vylez z té díry s vodou, umyj se a běž domů,“ vidíte.

70 Nu co, tak je to s některými z nás, kteří se nazývají křesťany: plaveme v bahně. Je to tak. Dokud jsi zakotven jen v tom, říkáš si: „Jsem metodista. Jsem letniční, jsem presbyterián. Mám důkazy, já to mám.“ Jsi obyčejným plavcem v bahně.

71 Jednoho dne jsem byl spolu se svým strýcem, víte, všem jsem vyprávěl... Jemu bylo asi patnáct nebo šestnáct let. Byli jsme u řeky. Řekl jsem: „Strýčku Arte, já umím plavat.“ A seděl jsem vzadu v loďce, víte, cítil jsem se dobře a v bezpečí. On vzal do ruky veslo a strčil do mě. Tam byla hloubka asi tři metry. To bylo něco jiného; takové šplouchání a křik jste neslyšeli za celý svůj život.

72 Jednou až budeš takto strčen, měl bys raději vědět, na jakém základě stojíš. Ó, ano, pánové. Jestliže Jej znáš, poznej Ho raději

důkladně! Je to tak. Ale teď se chceme přesunout na hlubokou vodu, hlubokou vodu, kde se určitě utopíš, jestli nejsi dobrým a správně živeným křesťanem.

⁷³ Všimněte si Slova! Pavel, nejdříve zjišťujeme, že... On se vrátil do Starého zákona a přesvědčil se o tom. On uviděl, že jeho prožitek... „Nuže, co to bylo, co mě srazilo?“

Skutky 9:4

⁷⁴ To bylo světlo, veliké světlo, které se tam rozsvítilo jako slunce; postavilo se před jeho tvář. A On řekl: „Sauli, Sauli, proč Mě pronásleduješ?“

Skutky 9:5

⁷⁵ On řekl: „Pane, kdo jsi, kterého pronásleduji?“

Skutky 9:5

⁷⁶ On řekl: „Já jsem Ježíš.“

⁷⁷ „Myslel jsem, že On byl mužem s probitýma rukama; oni sice tvrdí, že se teď ukazuje v jejich shromážděních s hřeby probitýma rukama a poraněnou hlavou.“ Ne, ne; nikoliv to tělo, nikoliv tělesně, vidíte.

Jan 16:28

⁷⁸ On je teď světlem. Saul... Když On byl zde na zemi, On řekl: „Přišel jsem od Boha. A vracím se k Bohu.“

Skutky 9:5

⁷⁹ On byl tím Andělem, který vedl děti Izraele v tom světle na poušti. On se vrátil zpět do toho samého světla a Pavel to uviděl ve Starém zákoně. On řekl: „Já jsem Ježíš, ten Anděl smlouvy.“

Židům 2:16

⁸⁰ A On se stal tělem, aby nás vykoupil, On na Sebe nevzal andělskou podobu (jak jsme to zjistili v předcházejících kapitolách našeho studia). On na Sebe nevzal přirozenost andělů, ale byl semenem Abrahamovým, aby mohl být poznán; aby člověk takto mohl spatřit Boha. Amen. Nuže, On říká: „Já se vracím zpět do toho.“

⁸¹ A když to Pavel uviděl, řekl: „Jistě to byl On. To byl On!“

Skutky 12:7-11

⁸² Petr měl jednou v noci, když byl na modlitbě, jisté prožití. To stejné světlo sestoupilo do budovy, otevřelo před ním dveře; vyvedlo ho na ulici. A Petr si myslel, že to je sen, byl tak pomazán. On si neuvědomoval, co se vlastně děje. On řekl: „Copak jsem se probudil? Přece jsem na ulici!“

Skutky 12:12-14

83 A on přišel do domu Jana Marka. A malé děvče otevřelo dveře, nějaká mladá slečna, která byla na modlitebním shromáždění. „Někdo klepal na dveře.“ Otevřela dveře: „Ó,“ řekla, „je tam Petr. Vy se za něj modlíte, aby ho pustili z vězení; Pán ho určitě vysvobodil!“

Skutky 12:15

84 Ó, oni řekli: „Běž, běž.“ („Ó, Pán ho vysvobodil!“)

Skutky 12:16

85 „Jakže,“ ona řekla, „on přece stojí za dveřmi a klepe.“ (Petr bouchal dál: „Pusťte mě!“)

86 „Ó,“ ona řekla, „to je Petr.“ V oněch dnech mívali ve dveřích takovou závoru, (mají to dodnes) a takové kukátko s víčkem, které se nadzvedlo a bylo možno se podívat ven, vidíte. Předtím než pustíte hosta dovnitř, musíte vědět, kdo klepe na dveře; protože tam byli zloději; a kdybyste otevřeli dveře, zabili by vás.

Skutky 12:16

87 A tak oni otevřeli dveře. Ona řekla: „To je Petr.“

Skutky 12:15

88 Oni říkali: „Ó, aj! On je přece mrtev. Tam určitě stojí jeho anděl,“ vidíte. „On je již ve svém oslaveném těle, víte, v té teofanii.“

2. Korintským 5:1

89 Vzpomínáte si, jak jsme to probírali, ten veliký diamant; a jak odzrcadloval to světlo, jak to skrze něj procházelo? „A když tento pozemský dům bude zbořen, máme připraven další, který nás očekává.“ A oni si mysleli, že Petr už zemřel a že to jeho staré tělo spadlo a během několika dnů bude pohřbeno; a že již vstoupil do svého andělského nebo oslav... ne oslaveného, ale do svého těla teofanie, toho, které je již připraveno. Tam si nemůžete podat ruce. Ono nemá ruce, abyste si je podali; ale má lidskou podobu.

Skutky 12:16

90 On přišel a klepal na dveře. Ona řekla: „Ne! To je Petr, opravdu tam stojí.“ Otevřela dveře a on vstoupil dovnitř; a byl to on. Nuže, Petr byl tímto světlem osvobozen.

91 Nuže stejně tak jako v těch raných dobách... když Pavel v této prvotní církvi uviděl to Boží světlo, které Pavla ozářilo, ta stejná věc sestoupila i nyní. Nuže, lidé mohou říci cokoli; to ještě neznamená, že jsou v pravdě. Ale když Bůh něco potvrdí, dokazuje to skutky. Dokázal to fotoaparát. A všechno, co Pán učinil, bylo absolutně a spolehlivě potvrzeno, že to je Bůh, Písmem a skutkem, a zkušeností, ale oni to nechtějí poslouchat.

⁹² Podívejte se, jak to je v tom stánku. Nuže, zapamatujte si, vy to víte: my netoužíme po davech. My stejně nemáme místo, kam bychom je umístili. Ale podívejte, taková shromáždění tohoto druhu, kdy se scházíme vespolek, to by mělo přitahovat lidi od Falls Cities. Ale oni jsou mrtví. Jsou naprosto mrtví. Mají oči a nevidí. Říkáte: „Nu co, bratře Branhame, proč nejdou k lékaři a nedají si vyšetřit zrak?“ Takovou poruchu zraku nejsou schopni napravit!

Matouš 16:3; Lukáš 12:56

⁹³ Ježíš řekl: „Kdybyste Mě znali, pak byste poznali i Můj den.“ On řekl: „Vy slepí Farizeové, umíte rozpoznávat vzhled nebe, ale znamení toho času rozpoznat neumíte.“

⁹⁴ Copak to prochází nad vaší hlavou? Poslyšte! Podívejte se, na znamení ve kterých žijeme. Nuže, to by nemělo... Co se týče mě, jsem pouhým člověkem, nejsem ani pořádným kazatelem. Nemám k tomu žádné potřebné vzdělání, co svět nazývá „kazatelem.“ Jsme chudí lidé. Podívejte se na budovu, ve které se nacházíme. A podívejte se dnes ráno na ty katedrály. Ale my se díváme tam, kde je Bůh! A to je právě ono.

⁹⁵ A tak ti Moábští tam stáli ve své nádheře a kráse; ale tam ve stanech byl Izrael. A kde se nacházel Bůh? Byla tam hromádka obyčejných svatoušek, která se dopouštěla kdejakých špatností. Ale Balám, jejich biskup, opomenul spatřit tu udeřenou skálu a toho měděného hada a ten ohnivý sloup. Jeho oči byly slepé, nebyl to schopen vidět. On řekl: „Jsou to pouze jejich představy.“ Ale On tam byl.

Jan 1:11

⁹⁶ Sláva Bohu, ó, On je zde! Bůh je zde! On dělá ty stejné věci, které dělal kdysi. A my porovnáváme písmo s písmem. Bůh se nikdy nenamaloval jako něco velikého zde na zemi, ale On vždycky přebýval mezi obyčejnými, pokornými lidmi. A On je tu dnes ráno, dělá totéž. Písmo to potvrzuje. Potvrdil to i fotoaparát. Poukázal jsem na tento obrázek ne kvůli tomu, že jsem na něm já. Já jsem pouhým hříšníkem spaseným z milosti jako vy. Ale jedná se mi o to, abych mohl říct, že to je Jeho přítomnost s námi. To je ta hlavní věc. Dobrá, kdyby tě učinil zosobněním Elizea a ty bys neměl víru, abys tomu uvěřil, pak ti nic nepomůže. „On přišel ke svým vlastním, ale jeho vlastní Ho nepřijali.“

⁹⁷ A proto dnes v tomto městě... Jakže, mohl bych zde začít probuzenecké shromáždění v nějaké velké budově nebo někde jinde, ale vy byste stejně nesehnali dost lidí, kteří by tomu uvěřili. Opravdu

ne. Nemohou. Jejich den pominul.

⁹⁸ Taková stejná lekce dnes ráno by v Africe snad přitáhla deset tisíc lidí, přinejmenším deset tisíc by přišlo ke Kristu. Zatímco tady se může dnes ráno nacházet snad jeden hříšník nebo něco takového, nějaký odpadlík. To ostatní je už pročesáno naskrz; a ta věc je prostě už hotová. Je to tak. Ale chtěli bychom říci toto: písmo se má porovnávat s písmem.

Galatským 1:8

⁹⁹ Nezáleží na tom, jak veliké je prožití, dokud se to neshoduje s Písmem, pak je to špatné. S tím Urim a Thumim... Nezáleží na tom, jak dobrý byl dotyčný prorok; když promluvil a tato světla se na tom Urim a Thumim nerozsvítla, pak to bylo špatné. Ať ten sen vypadal sebe lepší, pokud se to nerozsvítlo v tom Urim a Thumim, pak to bylo špatné. A když skončilo to kněžství, Bůh vyzdvihl svoji Bibli. Pavel řekl: „Jestliže by přišel anděl z nebe, (Galatským 1:8) a bude vám kázat jiné Evangelium než to, které už vám bylo kázáno, budiž proklet.“

Zjevení 22:16, 18, 19

¹⁰⁰ Ten Anděl z nebe, který byl samotným Bohem (On řekl Janu zjevovateli). „Já, Ježíš, jsem poslal svého anděla, aby vám potvrdil ty věci.“ On řekl: „Když by někdo přidal jedno slovo nebo by ujal jedno slovo z toho, stejně tak mu bude vzato místo v knize života.“ To je to; Bible.

¹⁰¹ A proto tato prožití a tyto věci, se kterými se tu setkáváme, pokud to není potvrzeno Božím Slovem, pak je to špatné; nejsem zvědav, co všechno se může stát, stejně tak je to špatné. A tak, biblicky, je to absolutní pravda. Ó, jsem tak šťasten, že jsem údem toho velikého Kristova těla.

¹⁰² Nuže, pojďme dál, pojďme k naší lekci. Skončili jsme na tom místě, kde bylo řečeno: „Že máme tak veliký oblak svědků...“ Nuže, promiňte, já cituji z dvanácté kapitoly. Já jsem to četl, ale neprostudoval jsem to.

Matouš 10:19, 20; Marek 13:11; Lukáš 12:11, 12

¹⁰³ V našem domě teď máme bratra Normana a on ví, že jsem se včera vrátil; a bratři také vědí, že jsem se právě vrátil. A jedinou chvilku ke čtení Písma jsem měl, když jsem se před několika minutami tady posadil. Je to tak; neprostudoval jsem to. Čekám jen na Ducha Svatého, že On to dá tak, jak si to přeje. On ví, kde se nachází dotyčná osoba, která to má obdržet. A tak když v mých myšlenkách vznikne něco, co bych chtěl říct, pak by to bylo špatné. Ale jestliže dovolím

Jemu, aby to udělal, On to přivede přímo na to místo, kam to patří, rozumíte. „Nestarejte se o to, co byste měli říct, protože to nejste vy, kteří mluvíte, ale je to Otec, který přebývá ve vás. Je to On, který mluví.“

Židům 2:3

104 Nuže, ta poslední kapitola... v té předchozí kapitole jsme slyšeli: „Jak potom unikneme my, zanedbáme-li tak velké spasení, jenž začalo být zvěstováno skrze samotného Pána a nám bylo potvrzeno těmi, kteří Ho slyšeli?“ Je to ta stejná věc, kterou chtěl ukázat Ježíš... A ty samé věci probíhají nyní zde: ten stejný anděl Boží, ty samé skutky, ty samé důkazy, všechno to samé, to stejné Evangelium, v souladu se Slovem. Jestliže to bylo vyučováno Pánem a pak to bylo potvrzeno Jeho učedníky, jak jsme to vyslechli — Pavel — jak unikneme, jestliže zanedbáme tak veliké spasení?

105 Nuže, Pavel mluví ke svému židovskému obcenstvu. Nuže, oni neměli magnetofony, jako máme my tady, ale oni měli písáře, kteří seděli a zapisovali to, co Pavel kázal. A je to vlastně to, co my máme zde. My to zaznamenáváme na magnetofon a tyto pásky jdou do celého světa (vidíte), aby dokázaly, že to je pravda. Naše náboženství není zbytečné; to je absolutně vzkříšený Ježíš Kristus; to je jedno a totéž. Nuže, nesmíme to zanedbat.

106 Nuže, neodcházejte dneska z modlitebny s tím, abyste řekli: „Nu co, já tam rád chodím, mám rád to zpívání. A ti lidé se chovají tak přátelsky v tom malém starém kostelíku.“ Nedělejte to tak.

107 Bratře, ať se tvé srdce rozhoří, řekni: „Musím s tím něco udělat. A když odejdu, rád bych přivedl někoho ke spasení.“

Matouš 10:16

108 Neodcházejte se slovy: „Sláva Bohu, jestli nebudeš činit pokání, zahyneš.“ Ne, jdi a udělej to jemně. Buď chytrý jako had a bezelstný jako holubice. Podívej, tak by se to mělo dělat. Přístup k dotyčné osobě; jestli chová kuřata, promluv s ní na chvíli o kuřatech, vidíte. A hned se dostanete ke slovu o Pánu. A jestli to je zemědělec, promluv si s ním o zemědělství.

109 Jestli to je obchodník s auty, promluv s ním na chvíli o autech: „Ó, jaké máte pěkné auto,“ a tak dále, rozumíte.

110 Dokud neuchopíte toho ducha, když Otec řekne: „Nuže, je načase, abys promluvil o jeho duši.“

111 Můžeš to rozvinout takhle, rozumíte: „To je krásné auto. Dnešní

přeprava je na vysoké úrovni. Ó, díky tomu se v našem národě zkrátily vzdálenosti mezi městy, máme k sobě blíž. Přátelé a matky mohou navštěvovat jeden druhého. Víte, to je nádherná věc, mít auta, která prodáváte.“

112 „Ó, ano pane, jistě, ó, ano.“ (A on si bafá svoje cigáro nebo cokoliv to je) „Ó, ano, to je dobrá značka.“

113 „Vzpomínáš na ty starousedlíky, co by si pomysleli, kdyby něco takového uviděli?“ A můžeš pokračovat takovým způsobem, víš.

114 A za chvíli řekni: „Ano, jistě, opravdu ano. Víš co, ale je tu ještě jedna věc, to umožňuje... jako třeba v probuzeních. Lidé můžou cestovat napříč touto zemí rychle na nějaké probuzení.“ Vidíte, po celou dobu si takhle otevíráte cestu, vidíte.

115 A když pocítíte, že se vám něco postavilo do cesty, zastavte se, odstupte od toho. Jako jeden lékař z Phoenixu řekl: „Pane, naplň moje ústa dobrými slovy a pak do mě šťouchni, když jsem toho řekl dost,“ rozumíte. „Šťouchni do mě, když jsem toho řekl dost.“

Židům 3:15

116 Nuže, sledujte teď, chtěli bychom začít v patnácté kapitole... v patnáctém verši, třetí kapitoly; sledujte pozorně:

Když se říká: „Dnes, uslyšíte-li... jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce, jako při tom roztrpčení.“

Židům 3:15

117 Nuže sledujte, co tu Pavel říká. Nuže, zde je řečeno: „Dnes, po tak dlouhém čase...“ Za chvíli bychom se k tomu chtěli dostat, „dnes, po tak dlouhém čase“; to přechází do další kapitoly, „po tak dlouhém čase.“

... když se říká: „Dnes uslyšíte-li... jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce, jako při tom roztrpčení“ [oni popouzeli Boha]

Židům 3:16, 17

118 Nuže, přečteme si ještě následující verš:

Někteří Ho totiž vyslechli a roztrpčili... [nuže o čem On zde hovoří? O Evangeliu.]... ale ne všichni, kteří prostřednictvím Mojžíše vyšli z Egypta.

Na koho se pak hněval čtyřicet let? Zda-li ne na ty, kteří hřešili, a jejichž těla padly na poušti?

119 Zde se na chvíli zastavíme. Popouzení — „kdy Ho oni popouzení.“ Nuže, co Bůh udělal? Pavel se to snaží zde říct. Co je vyvedlo z Egypta? Mojžíš? Ne! Mojžíš byl pouze tím tělesným nástrojem.

120 Nuže, tady máme už naše pozadí. A chceme se nechat napravit. A když za několik minut narazíme na toto místo, jistě to uvidíte.

121 Bůh ještě neměl svůj lid na stabilním odpočinku. Oni se nacházeli v Egyptě. Oni byli na nesprávném místě. Nebyli ve své otčině. Byli příchozími a poutníky a Bůh se je chystal vzít z jejich domovů v Egyptě do jejich domoviny.

Židům 11:13

122 To je předobrazem dnešního dne. I my máme takový dočasný domov, my tu nepobýváme příliš dlouho; před nedávnem jako baculati chlapci, kteří si hráli s kuličkami, malá děvčata, která si hrála s panenkami. A první věc, kterou si uvědomíte, jsou šediny a vrásky; něco zde není v pořádku. To není ten domov. Nejsme na tom správném místě. A proto říkáme, že jsme poutníci a příchozí. Něco se stalo.

123 Jedna obyčejná paní dnes ráno řekla v této místnosti, jak se jí lidé někdy posmívali. Řekl jsem: „Ale, drahá sestro, ty nepatříš mezi ty lidi.“ My jsme jiným lidem.

124 Moje malá dcera mi řekla: „Tatínku! Ta a ta dívka, udělala to a to... ona udělala toto.“

125 Řekl jsem: „Ale miláčku...“ Oni mají ty gramofonové desky s Elvisem Presleyem. Řekl jsem: „Já bych nedovolil, aby byly v mém domě.“

126 Ona řekla: „Ale tatínku, to jsou krásné mladé dívky.“

127 Řekl jsem: „Snad jo; nemohu nic proti tomu namítat, ale jedna věc je jistá: my jsme něčím jiným. My jsme jiní. Ne, že bychom se chtěli lišit, ale vyplývá to z ducha, který je v nás. Nejste z tohoto světa.“

128 Když odjedu do Afriky, nemohu se přizpůsobit jejich způsobu života. Oni nenosí téměř žádné oblečení; chodí nazí. Vezmou si k jídlu něco shnilého, kde jsou červi, a pak to sní; nezáleží jim na tom. Vidíte, to je odlišné.

129 Víte, někdy i my jsme byli takoví. Ale civilizace nás z toho vyvedla a udělala z nás něco jiného. A naše obrácení to miliónkrát umocnilo. Už nejsme žádostiví nějakých zkažených věcí z tohoto světa.

Kristus z nás udělal křesťany, stejně tak jako civilizace nás naučila čistotě. A všimněte si, nejenom to, ale my vyznáváme, že jsme poutníci a přichozí. My nejsme z tohoto světa. Nechceme mít tedy s tímto světem žádnou spojitost. Všechny tyto věci již pominuly.

1. Mojžíšova 46:34

130 Nuže, Izrael tam v Egyptě; oni nebyli Egyptany. Pro Egyptana bylo potupou položit své ruce na ovečku, zatímco Izrael byl pastýřským národem. Ó, jak to muselo pálit Mojžíše, jak nedůstojné to bylo pro Egyptana, být chovatelem dobytka. Všimli jste si, co faraón řekl Josefovi, a tak dále? „To je ohavnost.“ Řekl: „Tvoji lidé jsou pastýři.“ A Egyptan se nemohl pastýře ani dotknout. Oni byli pro ně naprosto cizí.

Židům 11:10, 13

131 Stejně tak je to s křesťanem v dnešní době. Když je znovuzrozený, pak je pro něj ohavností spolčovat se s lidmi, kteří pijí a mluví oplzlé vtipy, kde jsou nahé ženy a se vším... To je ohavnost. A, ó, požehnaný buď Hospodin. My jsme zde poutníky. My jsme zde přichozími. Náš duch byl obrácen a my vyhlížíme město, ve kterém ženy nechodí v šortkách. My vyhlížíme město, kde nejsou pivnice. My vyhlížíme město, kde přebývá spravedlnost. My jsme tedy poutníky.

Jan 8:58

132 A tak Bůh sestoupil ve svazku ohnivých plamenů v podobě světelné svatozáře, sestoupil do toho keře a začal se nejdříve zjevovat Mojžíšovi. Mojžíš řekl... Víte, tehdy večer jsme tuto lekci probírali; když Ježíš byl zde na zemi, On řekl: „Dobrá, předtím než byl Mojžíš, JÁ JSEM.“ To byl Ježíš v ohnivém keři, v tom ohnivém sloupu. Stejně tak je to Ježíš dnes, Ten stejný! A On se zjevil v ohnivém sloupu a pro Mojžíše to bylo prožití. On odešel do Egypta; on kázal Evangelium (dobrou zvěst) a provázely ho znamení a zázraky. Pochopili jste to? Stejně tak je to i dnes!

Matouš 4:7

133 A nejen to, ale když ti Židé vyšli (oni kráčeli v tom světle), byli vedeni tím stejným ohnivým sloupem. A Bible nám říká, abychom „nepokoušeli Boha.“

Židům 3:15, 16

134 Pozorujte to; dovolte mi, abych to přečetl:

Když se říká: „Dnes, uslyšíte-li jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce [Jeho hlas promlouvá do vašich srdcí] **jako přitom roztrpčení**“ [když oni Ho popouzeli]

Poslouchejte:

Někteří Ho totiž vyslechli, a roztrpčili:...

135 Kolik z vás ví, že tito Izraelité popouzeli Boha svoji nevírou? Oni reptali. Oni kompletně... Bůh tam přicházel... A oni hned upadali do nesnází. Tam se nad nimi nacházel tento ohnivý sloup. Já nevím, jestli ho všichni viděli nebo ne. Každopádně Mojžíš ho viděl; a on se vznášel nad nimi a oni ho pozorovali. A když sestoupili do... Řekněme, že ho neviděli, nevím, jestli ano nebo ne; on šel před nimi a; Bible říká, že tam byl.

Matouš 2:2, 9

136 Je řečeno: „Ta hvězda vedla tyto mudrce.“ Nikdo kromě těch mudrců ji neviděl. I když ona procházela nad každou observatoří. Oni určovali čas podle hvězd. Nikdo kromě těch mudrců ji neviděl. Byla tam pro ně, aby ji viděli; byli to právě tito mudrci, pro které byla tato hvězda poslána.

137 A ohnivý sloup byl poslán k Mojžíšovi a Mojžíš byl poslán k dětem Izraele. A oni měli Mojžíše následovat. Oni hleděli na Mojžíše a Mojžíš zase mohl hledět na to světlo. A tak vyšli a přišli k Rudému moři. Dokud se nacházeli v té staré Egyptské zemi, oni nespatrili již žádná znamení a zázraky a jiné věci. A když to místo opustili, na své pouti (byli obráceni a vyvedeni), pak hned, vidíte, upadli do nesnází.

138 Bůh vás rád přivádí do nesnází. On rád přivádí těžkosti a pozoruje, co s tím uděláte. A tak On zastavil to Rudé moře a ihned, víte, oni přešli na druhou stranu; vyšli tam z toho místa a pak za nimi poslal faraóna. Vidíte, jak se to líbí Bohu? On rád ukazuje svoji moc a lásku. On je Bohem a rád vám ukáže, kým On je. Amen! Ale dnešní potíž je v tom, že lidé říkají: „Ó, ty dny patří minulosti.“ Ne. Jak by Bůh mohl ukázat sám Sebe, jestliže jste vyučování takovým nesmyslům? Bůh rád projevuje sám Sebe.

139 A tak sem přicházejí ty izraelské děti kráčející v tom světle, Mojžíš jde před nimi. Vypadá to takto: „Pojďte, to je ta cesta. Bůh volá; a my odcházíme. Odcházíme do zaslíbené země. Ó, Haleluja!“ Všichni byli tady a s pokřikem a poskakováním prožívali nádherný čas, víte. A první věcí, jak víte, oni se ohlíželi dozadu a říkali: „Co je to tam za oblak prachu?“

140 Někdo z nich vylezl nahoru a řekl: „Ó! Ó! Běda! Běda! To je faraónova armáda!“

141 Bůh řekl: „Čeho se tak bojíte? Copak nevěříte tomu, co jsem tam udělal? Proč si kvůli tomu děláte starosti? Proč mě takto hněváte?“

142 Když tam přišli, Mojžíš odešel, aby se přimlouval u Boha. A Bůh jednoduše rozevřel Rudé moře a oni procházeli na druhou stranu; a uzavřel v něm nepřítel. Takhle postupuje Bůh. Nelekejte se. Nevzrušujte se. Nestarejte se. Tím Boha popouzíte.

143 Co On pak udělal? Vypadalo to asi takto: „Dobrá, měli jsme jednu velikou zkoušku; sláva Bohu, už je za námi. A víc jich nebude. Jsme tedy na cestě do zaslíbené země.“ A On je vyvedl na poušť, kde nebyla voda. Umíte si to představit? Bůh se svým posvěceným, svatým lidem, zavede je rovnou do léčky; a pak je z této léčky vyvádí a přivádí je na místo, kde neměli vodu; copak je nemohl vést jinou cestou, kde byla voda? Jakže, On se mohl postarat o řeku, po celé jejich cestě, kdyby to bylo Jeho přáním. On mohl způsobit, že každá hora by propukla v jásot a voda by tryskala do výšky dvaceti metrů, kdyby si to jen přál. Jistě, On mohl. Ale kdyby to takto udělal, bylo by to příliš jednoduché. Ó, aj, požehnáno buď jméno Hospodinovo!

Žalm 37:23

144 „Proč Bůh dovoluje takové věci, bratře Branhame? Proč Bůh...?“ Bůh to prostě tak dělá. A nechme Ho na pokoji. Jen krácejme kupředu. To je Boží záležitost. „Stezy spravedlivého od Hospodina spravovány bývají.“ Ó, ano! A co na tom záleží?

145 „Bratře Branhame, já jsem přišel o všechny peníze.“ Dobrá, každopádně sláva Bohu!

146 „Ó, já jsem udělal *to*, a přihodilo se mi *tamto*, a bouřka zasáhla můj dům.“

Job 1:21

147 Každopádně sláva Bohu. „Pán dal, Pán vzal, požehnáno budiž jméno Páně.“ Jen krácejte dál. To všechno je sláva Boží. Bůh ví, co dělá.

Někteří skrze vodu, někteří skrze krev,
někteří skrze těžké zkoušky, ale všichni přes krev;

A to, to je cesta, po které On nás vede.

148 Tak je to, ó, aj! Cítím se tak, že bych se nejraději zastavil a jásal. Takovou cestou On vede své milované děti. Ó, copak necítíte...? Nuže, nejsem psycholog, ale copak necítíte ten jemný vánek Ducha,

který provívá touto budovou? Kdyby se vaše oči právě teď otevřely, koho byste asi viděli stát podél těchto stěn a v těch uličkách?

2. Královská 6:15-17

149 Ó, Elizeus jednou ráno, když ten chlapec byl slepý a nemohl vidět, říkal: „Podívej se na ty Syřany.“ On řekl: „Ale s námi je jich více.“

On řekl: „Nevidím nikoho.“

On řekl: „Pane, otevři jeho oči.“

2. Královská 6:17

150 On se podíval za toho starého proroka, všude kolem a... hora byla najednou plná ohně a ohnivých koní a ohnivých vozů. A pak už byl přesvědčen.

2. Královská 6:18

151 On řekl: „Poraz, prosím, národ tento slepotou.“ Jejich zrak byl stejně tak dokonalý jako kdykoliv předtím, ale byli zaslepeni, že ho nemohli vidět. On přistoupil: „Hledáte Eliáše?“

Řekli: „Ano, pane.“

2. Královská 6:19

152 „Jen pojdte, já vám ukážu kde je“; a to byl on sám, který je vedl. A oni o tom nevěděli.

153 Stejně tak je to dnes. Kristus je zde! Duch Svatý dělá ty stejné věci, které vždycky dělal a svět je zaslepený, že to nevidí! Oni o tom nevědí. „Ó, já o tom nevím. Můj pastor...“ Ó, ty bídný vetřák všem člověče! Nechápeš, co tím chci říct? Oni jsou také slepí. A neví o tom. Ale Bůh je vůdcem.

2. Mojžíšova 15:23-25

154 Nuže, oni přišli až na poušť Sin. Tam nebyla voda. Bůh to všechno tak připravil. Ó, oni tam našli jenom nějakou louži s vodou a řekli: „A tady to máme.“ A nemohli ji ani ochutnat. Ó, byla hrozná. Byla horší než kdyby obsahovala sto procent síry, vidíte, jako shnilá vajíčka, víte. „Ó, aj, to bylo hrozné.“ To byl jed. Nuže, oni to pojmenovali ‚poušť Sin‘. Rostlo tam několik palem a nacházel se tam ten pramen, kde rostly tyto palmy. A Mojžíš řekl...

2. Mojžíšova 15:26

155 Bůh řekl: „Proč Mě pokoušíte? Jestli jsem to byl schopen vyřešit předtím, nemohu snad něco udělat i v této situaci?“

156 Jestli vás dostal z jednoho záchvatu nemoci, nemůže vás dostat z dalšího? Jestli vás dostal z jedné nesnáze, nemůže vás dostat z další? Sláva Bohu, když mě dostal z hříchu, může mě dostat i z hrobu. On je

Bohem! Přece v tom není žádný rozdíl. Jen kupředu a upřete svůj zrak na Něj.

¹⁵⁷ Řekl: „Jestliže jsem zavřel za těmi Egypťany Rudé moře, nemohu něco udělat i ohledně této vody? Proč Mě hněváte? Ó, vaše nevíra! Vy Mě pokoušíte k hněvu, kvůli nevěře.“

¹⁵⁸ Nuže, to slovo, které je zde použito: hřích, provokace, činili... to dělali kvůli své nevěře. Oni nešli, aby si zahráli v kostky, a tak dále, oni nešli za něčí manželkou a nelhali. To nebylo to, čeho se dopustili, ale v tom není podstata hříchu.

Jan 5:24

¹⁵⁹ Život v cizoložství není hříchem. Kouření, žvýkání tabáku, opilství, hazardní hry, zlořečení, kletí a tak dále, to není hřích. To jsou pouhé vlastnosti nevíry. Vy to děláte, protože jste nevěřící. Kdybyste byli věřící, pak byste to nedělali. A proto Ježíš řekl: „Kdo slyší Mé slovo, a věří tomu, který Mě poslal, má život věčný.“ On neříká: „Kdo věří,“ ale kdo opravdu věří. A zde to je; to odstraňuje všechny vaše počáteční důkazy, rozumíte. Je to tak. (Ne, kdo slyší Mé slovo, a zakřičí; ne kdo slyší Mé slovo a promluví v jazycích; ne kdo slyší Mé slovo a má krev na ruce a tvářích; nebo cokoliv jiného). To není to. „Kdo slyší Mé slovo, a věří tomu, který Mě poslal, má život věčný a nepřijde na soud, ale přešel ze smrti do života.“

¹⁶⁰ Čím je hřích? Nevírou! Vyvstane nějaká maličkost a místo, abychom šli do Písma a přesvědčili se, jestli je to pravda nebo ne, říkáte: „Ó, já jsem, já... hmmm. Já...“ Rozumíte. Ale jdete si klidně dál po svém: „Já zůstanu presbyteriánem jako doposud.“ Klidně si běžte. Jste slepí! Pokoušíte Boha.

¹⁶¹ Když Bůh něco udělá, On očekává od svého národu, že se toho chopí. Ale místo toho: „Víš co, ó, dobrá, já se v tom nevyznám,“ vidíte. On očekává, že se toho lidé chopí. Kdyby se vám o to opravdu jednalo, posadili byste se k Písmu, procházeli jím důkladně; a když uvidíte, že se to stalo nebo že to je předpověděné, že se to stane, a tak dále. Pak to přijmete. Amen.

Židům 3:15, 16

¹⁶² Nuže, sledujte:

Dokud... Dnes uslyšíte-li jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce, jako přitom roztrpčení [když pokoušeli Boha, vidíte].

Někteří Ho totiž vyslechli, a... [uslyšeli Evangelium,

Mojžíšovo kázání]... **a roztrpčili: ale ne všichni, kteří prostřednictvím Mojžíše vyšli z Egypta.**

163 Kolik z vás ví, kolik lidí bylo zachráněno z té původní skupiny, která vyšla? Kolik? (Někdo odpovídá: „Dva.“) Dva, to je správné. A kdo z vás zná jejich jména? (Někdo odpovídá: „Kálef a Jozue.“) Je to tak. Kálef a Jozue. Pouze tito dva z více jak dvou miliónů.

Židům 3:17

164 Poslouchejte dál:

Ale... on [ted' čteme sedmnáctý verš]. Na koho se pak hněval čtyřicet let? [kvůli nevěře] zda-li ne na ty, kteří hřešili [nevíra],...

Jan 3:18; Židům 3:17, 18

165 Vezměte si nějaký slovník, a vyhledejte význam slova **hřích**, vezměte si Biblický slovník; jedná se o „nevěru.“ Nevíra je hříchem! „Kdo nevěří, je již odsouzen,“ sv. Jan 4. kapitola, vidíte. „Je již odsouzen!“

... a jejichž těla padla na poušti.

A komu On odpřisáhl, že nevejdou do jeho odpočinku,...

166 Vaše nevíra... Ó, já asi s tou kapitolou nikdy nedojdu do konce. Ale podívejte, tak to vypadá s tímto národem v dnešní době. Znamení a zázraky procházely křížem krážem tímto národem. A co oni udělali? Neustále se k tomu obraceli zády. A On řekl: „Přisáhl jsem, že nevejdou do této země, do které se vydali.“

Matouš 3:9; Lukáš 3:8

167 A co je to s těmi dnešními církvemi? Jejich nevíra popouzí Boha. Haleluja! On je schopen z těchto kamenů vzbudit děti Abrahamovi. On se jim snažil podat Evangelium, a oni zatvrdili své srdce. Udělali si kulty, udělali své malé denominace: „My věříme tomu a ničemu jinému.“ A Bůh s nimi není schopen ani pohnout. A kde jsou dnes? Sedí někde za čarou.

Židům 12:6

168 Boží malá věrná skupina jde kupředu, je provázena znameními a zázraky. A On je vystavuje zkoušce. Každý syn, který přichází k Bohu, musí být nejprve podroben zkoušce: dítě je cvičeno.

Židům 12:8

169 A stala se první malá příhoda: „Ó, dobrá, snad na tom nic není.“ Pak jsi nemanželským dítětem a ne dítětem Božím.

Římanům 4:17

170 Protože dítě Boží je semenem Abrahama, který nazývá věci, které nejsou, jako kdyby byly — „řekl to Bůh!“ — A jde kupředu. Amen. Nezáleží na tom, co je řečeno, zda je to nezvyklé, oni jdou každopádně dál kupředu. „Řekl to Bůh!“

171 Čekal na to dítě dvacet pět let nehledě na to jak protichůdně to, vypadalo. A oddělil se od nevěřících (amen), aby mohl věřit. Ó, aj, zmocňuje se mě duchovní vroucnost. Zamyslete se nad tím; musíte se oddělit od dogmat tohoto světa: „Ó, dny zázraků již pominuly. Neexistují takové věci. To je fanatismus.“ Oddělte se od toho!

2. Korintským 6:17, 18

172 Bible říká: „Vyjděte z jejich středu a oddělte se, praví Pán; Já vás přijmu.“ Jak nádherné. „Já vás přijmu poté, když se oddělíte. Budete mými dětmi a Já budu vaším Bohem. Oddělte se. Netáhněte společné jho s nevěřícími.“ Je to tak.

173 Mladý muž se chystá oženit s nějakou nevěřící dívkou; nebo nějaká dívka se chystá vdát se za nevěřícího chlapce... Nedělejte to! Nezáleží na tom, jak rozkošný je a... nebo jak rozkošná je ona a jak krásné a veliké má oči, jednoho z těchto dnů to všechno povadne. Ale bratře, tvoje duše bude žít na věky. Buď tedy opatrný ve svém počínání. Jestliže ona nebo on nejsou opravdovými věřícími, netáhněte s nimi takové břemeno. Zdržte se od takovéto věci; to způsobí problémy na vaší cestě.

Židům 3:17, 18

174 Nuže, poslyšte, sedmnáctý verš:

Na koho se pak hněval čtyřicet let? Zda-li ne na ty, kteří hřešili, a jejichž těla padla na poušti?

... a komu odpřisáhl, že nevejdou do jeho odpočinutí,...

175 Oni vyšli, ale... Byli svědky zázraků, ale nedošli do zaslíbené země. Pouze vybraný počet, totiž dva lidé, vstoupili do této zaslíbené země.

176 Nuže, co Pavel dělá? On teď promlouvá k těmto křesťanům. Nedovolte, aby to stejné Evangelium, které bylo tehdy kázáno ve znameních a zázracích a s ohnivým sloupem, který je vedl... a když se tyto věci začínají dít znovu, neupadněte někde vedle cesty kvůli nevěře nebo pochybnosti, protože jejich těla zhynula na poušti.

Židům 3:18, 19

177 Nuže, musíme už pospíchat, poslouchejte pozorně:

... zda-li ne těm, kteří nevěřili?

Vidíme tedy, že nemohli vejít, kvůli nevěře... [On to jednou nazývá „hříchem,“ pak to nazývá „nevírou“; nevíra je hříchem] **oni nevešli kvůli jejich nevěře.**

178 Viděli toho proroka Mojžíše; viděli jeho skutky, viděli, co on řekl. Pokaždé to bylo pravdivé. Zakládalo se to na pravdě. Ten ohnivý sloup se před nimi zjevoval. Oni ho pozorovali; viděli ho.

179 Pavel se jim snaží... trochu později se vrací ke svému prožití, vidíte. Snaží se vyprávět o svém prožití a přirovnává to ke Starému zákonu. Říká: „Nuže, my jsme vstoupili do nové věci, do toho nového rozměru skrze Ježíše Krista.“ Ve starých dobách se jim Pán zjevoval skrze proroky; ale teď skrze svého Syna Ježíše, vidíte. A on prostřednictvím předobrazů, těchto zážitků, chce ukázat, co se vlastně stalo, jak to bylo s těmi znameními a zázraky a vším možným, a jak je to napsáno.

Židům 3:19

180 Teď říká:

... tehdy nemohli vejít... kvůli nevěře [Oni nevěřili!]

181 Ale my, kteří teď máme vejít do této fáze Boží prozřetelnosti, nezatvrzujte vaše srdce. Nejednejte jako oni v těch dnech pokušení, když popouzeli Boha. Jak to dělali? To nebylo způsobeno nemorálním životem. Rád bych to do vás nějak natloukl.

182 Vy říkáte: „Bratře Branhame, já přece chodím do kostela.“

To je v pořádku.

„Nikdy ve svém životě jsem nelhal.“

To je skvělé.

183 „Nikdy jsem nekradl. Nikdy jsem nedělal *to* nebo *tamto* nebo něco jiného.“ To je skvělé. To je všechno v pořádku, ale to stále není hřích. Hřích je to, když Bůh ukazuje sám Sebe; a ty tomu nevěříš, ty tomu nechceš naslouchat.

184 „Ó,“ říkáte, „moje církev to takhle neučí.“ Dokud to vyučuje Bible a Bůh to dokazuje, pak je to ta věc. Dávejte teď ještě na chvíli pozor. Chtěli bychom teď začít něco opravdu, opravdu hlubokého.

Dejte teď vaše svědomí do kapsy ve vaší vestě, dokud neodejdete.

Židům 4:1

185 Nuže, sledujme teď pozorně:

Ulekňeme se tedy, aby se snad neukázalo, že se někdo z vás opozdil, zatímco trvá zaslíbení o vstupu do jeho odpočinku [jeho, její; osobní zájmena]... [co?]...

186 Nuže, Pavel se jim snaží říct v této předchozí kapitole o všech těchto věcech, ale teď se jim snaží říct, co to znamená. Ó, máme ještě čas? Snad bychom měli počkat do večera. Už se připozdívá, a budeme mít modlitební bohoslužbu. Snad bychom se toho chytli dnes večer, protože to je opravdu plné vitamínů — duchovních vitamínů. Mám hodně povinností a jsem dnes odpoledne značně zaneprázdněn.

Ulekňeme se tedy, aby se snad neukázalo, zatím co trvá zaslíbení...

187 Nuže, obdrželi zaslíbení ohledně této zaslíbené země tam v Egyptě? A když Bůh sestoupil, aby uskutečnil toto zaslíbení... Jakže? Bůh řekl Abrahamovi stovky a stovky let předtím, že se to chystal udělat. To bylo biblické.

1. Mojžíšova 50:25

188 Josef řekl: „Nechte mé kosti na pokoji, dokud nebudete odcházet do zaslíbené země a tam mě pochovejte s mými ostatními předky.“ Protože on věděl, že přichází zmrtvýchvstání, když Ježíš povstane z mrtvých; on si byl vědom toho, o čem mluvil Job.

189 Podívejte se, každý z těch proroků přesně věděl to, co říkali ti ostatní proroci, a on věděl, že měli stejného Ducha; a oni to sledovali. Ó, bratře. Ó, to by mělo z nás setřást všechnu světskost. Oni měli oči ne na to, co říkali lidé, ale na to, co říkali ti proroci; každý z nich to bedlivě pozoroval.

190 Abraham řekl: „Pochovejte mě tam, kde byl pochován Job.“ Řekl: „Sáro, já se chystám koupit malý pozemek, budeme pochováni na tom místě.“

191 Izák byl prorokem po svém otci, on řekl: „Poslyšte! Nepochovávejte mě na žádném jiném místě, ne někde v Egyptě, ale vezměte mě zpět do zaslíbené země. A pochovejte mě na tom místě.“

1. Mojžíšova 47: 29, 30; 1. Mojžíšova 50:5

192 Jákob zemřel daleko od zaslíbené země, ale řekl svému synovi, který byl prorokem, řekl: „Ty víš, že jednou v noci se anděl dotknul

mého boku a od té doby kulhám. Pojď a polož svoji ruku..." (Ó, milosti!) „Můj prorocký synu, já jsem starý a slepý; ale polož svoji svatou ruku, jelikož jsi prorokem, polož ji na to místo, na které anděl vztáhl svoji ruku, a přísahej mi na Boha nebes, že mě nepochováš zde na tomto místě.“

1. Mojžíšova 47:29, 30

193 Požehnaný buď... Jste schopni pozorovat duchovní zjevení Slova? Jakže, polovina z nich ne... devadesát procent nevědělo, o čem mluví; on přesto věděl, o čem mluví. „Polož svoji prorockou ruku na toto místo, na které anděl vztáhl svoji ruku. Kdysi jsem byl velikým statným mužem, takovým silným tchořem. Ale on se mě dotknul svoji rukou a od té doby kulhám; ale od času, kdy jsem začal kulhat, jsem se stal knížetem. Od té doby jsem změnil svůj způsob chůze, jsem knížetem. (Ano.) Vlož svoji ruku sem a přísahej mi na nebeského Boha, že mě tu nepohrběš.“ Proč? Nikdo nevěděl, o čem mluví. Ale Josef ano! On řekl: „Vezmi mě, a pochovej mě v zaslíbené zemi.“ Tam na tom místě, určitě.

1. Mojžíšova 50:24, 25

194 Potom když zemřel Josef, on řekl: „Nepochovávejte mě zde, ale vyhledejte mé kosti, když budete odcházet, protože jednoho dne odsud odejdete; a když půjdete, vezměte mé kosti s sebou.“

195 A zde to máme. Ať si tento svět říká, co chce, ať si dělá, co se mu líbí. Požehnáno buď jméno Páně. Uchovej mě v Kristu. Ať mě nazývají čímkoliv, fanatikem, svatouškem... Jednoho dne On přijde, a ti kteří jsou v Kristu, Bůh je přivede s Ním, když přijde. Toto je duchovně zjevená pravda, která je zde obsažena a je zapotřebí duchovní rozum, aby to pochopil. Zůstaňte v tom celý den; přemýšlejte o tom. Jestli nestihnete oběd, každopádně o tom přemýšlejte.

196 A dnes večer bychom se chtěli dostat do Jeho odpočínutí; toho, které bylo ponecháno, a chtěli bychom pochopit, čím je to zaslíbení pro dnešek. Čím je tato věc pro dnešek? Kdyby ji Bůh neměl zde v Bibli — a nedokázal ji, že je právě zde — pak jsem falešným prorokem. Je to tak. Ale ta věc tu je! Co je to odpočínutí?

Židům 4:1

197 On řekl:

***Nuže, ulekněme se tedy, aby se snad neukázalo,...
zatím co zůstává zaslíbení o vstupu, abychom
nedopadli jako oni...***

198 To musí být to stejné zaslíbení. To musí být to stejné odpočínutí.

To musí být ten stejný Bůh. To musí být ta stejná znamení. To musí být ta stejná věc. Ale vejďme do odpočinutí. Nuže, čím ono je? Necht' nám to Pán udělí tohoto večera. Zatím co skloníme naše hlavy.

Juda 1:4

199 Požehnaný Pane, jenom věčnost zjeví tyto veliké věci, se kterými se teď vespolek můžeme dělit. Málo znamená moc pro ty, kteří jsou určeni k zavržení. Jak jsi řekl v Judově epištole, že tito staří muži předem předurčení na toto odsouzení berou milost našeho Boha a zaměňují ji za prostopášnost. A dnes, mnozí kteří jsou kazateli Evangelia (Boží milosti), to zaměňují v machinace k získávání peněz, mají veliké církve a největší zástupy v nedělní škole a berou Boží milost a zaměňují ji v nestydatost. A svět je na to slepý a jdou jako by byli slepými vepři; kteří tomu nerozumí.

Lukáš 16:8

200 Ó, Bože, otevři naše smyšlení. Ať naše porozumění není jako u dětí tohoto světa. Protože Ty jsi řekl ve svém Slovu, že děti tohoto světa jsou chytřejší než děti světla. Na začátku to tak bylo: Kainovy děti se staly velikými vědeckými odborníky. Staly se velikými vzdělanci. Staly se tvůrci velikých materiálních hodnot. Byly na vzestupu, velice nábožně, ale nakonec byly zavrženy a ponořeny vodou soudu. A jejich mrtvoly plavaly na vodě a jejich duše šly do pekla.

Matouš 24:37; Lukáš 17:26; 1. Petrova 3:19, 20

201 A Ježíš šel, aby k nim promluvil, když zemřel. „Sestoupil do pekla, kázal duším, které byly v žaláři, které nečinily pokání za dlouhé trpělivosti ve dnech Noe,“ jak praví Písmo. A Bůh když se postavil na zemi, řekl: „Jak bylo za dnů Noe, tak bude při příchodu Syna člověka.“

202 Ale my sledujeme ten Setův rodokmen: pokorní lidé, opravdoví muži Boží, neměli příliš moc vědomostí o věcech tohoto světa, ani se o tyto věci světa nestarali; ale odkládali stranou všechnu tíhu a věřili Bohu a stali se proroky a velikými lidmi v království. Zatím co ti druzí... ten zbytek náboženského světa se jim posmíval a tropil si z nich žerty. Ale přišla hodina, kdy nastala potopa a soud.

203 Stejně tak bylo při příchodu Ježíše Krista. Jak se Mu posmívali a tropili si z Něho žerty, zatím co měli své vlastní náboženství a své veliké kostely. Ale posmívali se této Jitřní hvězdě, posmívali se Jemu. A kvůli tomu přišli na soud. A když utekli a ukryli se v Jeruzalémě, tam museli jíst své vlastní děti kvůli hladomoru a jejich krev tekla ulicemi a bránami, když jejich město a chrám byl spálen a jejich duše se dostaly do pekla.

²⁰⁴ Pane, my jsme zde znovu, a to do třetice. To znamená čas života. Tři, to znamená číslo života, a my se chystáme k vytržení. Církev jde kupředu, ten veliký vědecký svět... dnešní církve jsou plné skeptických věřících, desítky tisíce jejich jmen se nacházejí v knihách (ano, milióny), ale posmívají se Evangeliu a říkají, že tamti jsou nevzdělání, že se v tom nevyznají. Snad je to tak, Pane, ale to, co nám schází ve vzdělání, Ty nahrazuješ milostí; tím, že jsi poslal Svého anděla světla a skrze projevení se Jeho moci potvrzuješ Slovo pro ty, kteří jsou chudí a ngramotní jako my. Ale my Tě za to milujeme, protože to je milost Boží, která to způsobila; a víme, že jsme se narodili. Víme, že nejsme krasavci; jsme škaredí. Ale Ty skrze svoji milost jsi vztáhl svoji milosrdnou ruku a otevřel jsi naše oči, jak se za nás Ježíš modlil; obdobně jako Eliáš za Gézih, který se rozhlížel kolem sebe. A dnes jsou naše oči otevřeny a my jsme schopni spatřit tyto Boží skutky a uvědomujeme si, že se blížíme ke konci času, kdy dny pohanů budou skončeny a On si vezme lid pro Své jméno. Dej, abychom byli zahrnuti do toho počtu, Pane. Pokorně o to prosíme. Modlíme se, abys nám to udělil.

Jeremiáš 18:2-4

²⁰⁵ Požehnej nás. Požehnej této malé stádce dnes ráno. Ono se sestává ze všech různých náboženství a přesvědčení; ale ať je dnes odloží stranou, Bože. A ať zpřímá pohledí na Golgotu a řeknou: „Bože, formuj mě a udělej mě jiným.“ Jsem jako... Prorok řekl, že přišel do hrncířova domu, aby mohl být rozbit a znovu zformován. Zformuj nás podle Svého vlastního způsobu, jak si nás přeje mít Bůh. Lhostejno zda máme být pouze rohožkou v domě Hospodinově. Raději bych byl rohožkou, než abych přebýval ve stanech bezbožníků. A dej, Pane. Prostě nám požehnej a uchovej nás v pokoře. A nechť by naše srdce byla otevřená, naše myšlení čisté na věci Boží, protože o to prosíme v Kristově jménu.

²⁰⁶ S našimi skloněnými hlavami jsem zvědav, jestli by si někdo přál být vzpomenut v modlitbě ohledně spasení své duše. Zvedneš svou ruku? Je tu nějaký hříšník, Bůh ti žehnej, mladý příteli. Ještě někdo? Bůh ti žehnej, tam vzadu, pane. Bůh ti žehnej, paní. Ještě někdo chce být vzpomenut ohledně stavu své duše? Bůh ti žehnej, pane, s pozvednutou rukou. Bůh ti žehnej; i tobě zde. Nádherne! Snad ještě někdo, než skončím. Cítím, že by tu měl někdo takový být. Bůh ti žehnej, tam vzadu, pane, tam vzadu.

²⁰⁷ Řekněme; rád bych vás o něco požádal. Nerad bych, abyste mysleli, že to je kvůli této malé modlitebně. Nerad bych, abyste

mysleli, že to je kvůli těmto lidem. A, milosrdný Bože, nemyslete, že to je kvůli andělu Páně, jehož snímek byl pořízen se mnou a já... že s tím... mám něco společného. Ó, Bože; kdybych to pociťoval takhle, pak, bratře, je načase, abych pospíchal tady k oltáři místo toho, abych volal vás; neříkám to kvůli tomu, říkám to na základě Písma a vy se přesvědčíte, že se to zakládá na pravdě. Kdybych to řekl jen kvůli tomu, pak bych jednal jako všichni ostatní kazatelé nebo někdo jiný, nu co, nebyl by v tom žádný rozdíl. Ale vy pozorujete tuto věc, Bůh přichází zpět a dokazuje, že to je pravdivé, vidíte. A to dělá tyto věci opravdové, je to Boží důkaz. A pak nejen to, ale Jeho Slovo říká, že On to vykoná. A On to dělá.

²⁰⁸ Nuže, pokud nejste v pořádku... pokud vaše srdce nejsou v pořádku s Bohem, nechcete zvednout své ruce? Řekněte: „Modli se za mě.“ V pořádku, právě tam kde jste. Osm nebo deset rukou se pozvedlo, těch, kteří si přejí najít milost pro svoji duši. Zatím co skláníme své hlavy, modlete se. Pamatujte, jste to vy, kteří jste kající. Já za vás jenom prosím, aby se nad vámi Bůh smíloval. Ale to je oltář, Bůh tě přivedl na jisté místo ve tvých myšlenkách; to je ten oltář. My věříme k přicházení k oltáři, jistě, ale to není... to je docela v pořádku. Ale tvým opravdovým oltářem je místo, kde se s tebou setkává Bůh; a On se s tebou setkal právě na tom místě, kde sedíš. To je tvůj oltář.

²⁰⁹ Nuže, řekněte: „Bože, buď milostiv mně hříšnému.“ A od tohoto dne napořád, pokud mi pomůžeš, budu žít pro Tebe. Budu Ti sloužit. Nebudu se starat o to, co řekne někdo jiný, já vykračuji dnes ráno. Modlím se právě zde, a Ty ode mě vezmi toho starého drzého ducha, vezmi ode mě tu zlost. Víím, že nemohu takto jednat a zároveň být v pořádku s Bohem. Pociťuji ve svém srdci nenávisť. Jsem žárlivý. Jsem zlomyslný. Mám *to* a *ono*. Vezmi to, Bože. Já nechci takový být. Učiň mne milým, pokorným, tichým. Učiň mne jemným. Učiň ze mě takovou osobu, abych pro Tebe mohl získat jiné. Dovol mi pro Tebe něco vykonat, jako důkaz vděčnosti mého života. To je ta modlitba, kterou se teď modlíte, zatímco se budeme modlit společně.

²¹⁰ Nebeský Otče, oni patří Tobě. Oni jsou ovocem tohoto ranního poselství. Oni pozvedli své ruce. Něco je k tomu přimělo. Popřeli zákon zemské přitažlivosti tím, že pozvedli své ruce. Zapůsobil na ně duch, který je přiměl k tomuto rozhodnutí. Oni pozvedli své ruce a tím přijali Stvořitele, který je stvořil.

Římanům 10

²¹¹ Nyní, nebeský Otče, prosím, abys je požehnal a dal jim právě teď věčný život. Já jim nemohu nic dát (mohl bych je právě teď pozvat k oltáři nebo je umístit do nějaké oddělené místnosti a vykonat celou tuto práci), ale to vyžaduje Tebe, abys to Ty učinil, Pane. My nemůžeme víc, jak kázat toto Slovo. Ty jsi řekl: „Víra přichází ze slyšení a slyšení skrze Slovo; Slovo Boží.“ Nuže, my jsme kázali to Slovo a oni pozvedli své ruce na znamení toho, že věří. Nuže, dej jim věčný život, protože jsi to zaslíbil. A jestliže budou upřímní v tom pozvednutí svých rukou, pak odejdou dnes ráno z této budovy ve svěžesti a tichosti jako pokorní křesťané. Protože Ty jsi to zaslíbil a Tvé slovo nemůže selhat. Prosím o to ve jménu Ježíše Krista. Amen.

*Vyhlížím, čekám a toužím po tom jasném městě,
které Jan spatřil sestupovat dolů.
V tom bílém městě, (uctívejte teď)
v tom perlově bílém městě
mám velký dům, harfu a korunu.
Vyhlížím, čekám a toužím po tom jasném městě,
které Jan viděl sestupovat dolů.*

²¹² Copak Jej nemilujete? Poselství je už za námi. To je uctívání. Nepřicházíme jen do sboru, abychom poslouchali poselství. Přicházíme uctívat. Zapomeňte na osobu, která je vedle vás. Uctívejte Jej. Ó, jak nádherné, jak nádherné! Jen Mu řekněte ve svých... Nemusíte Mu to říkat hlasitě. Řekněte Mu to jednoduše ve svých srdcích: „Já Tě miluji, Pane. Opuště mi moje hříchy.“ Ó, aj.

*... perlově bílé město,
tam mám palác, harfu a korunu;
Vyhlížím, čekám a toužím po tom bílém městě,
které Jan spatřil sestupovat dolů.*

Žalm 42:1

²¹³ Náš Otče, Bože, přijmi nás. My očekáváme, zatím co nasloucháme Slovu. Toužíme, naše srdce žízni po Tobě, jako jelen rve po tekoucích vodách. Naše duše žízni po Tobě, ó Bože, toužíme a čekáme. Čekáme na tu hodinu, kdy přijde Ježíš. Čekáme na ten čas, kdy nás zavolá na nebesa. Ne, abychom se postavili před Soudcem u soudu; ten jsme pominuli. My jsme mrtví věcem tohoto světa, vstoupili jsme do Krista a On sňal náš soud. On je naším Zástupcem na

stolici spravedlnosti. Naším požehnaným Zástupcem, který na základě našeho vyznání, hájí naši věc; a my si uvědomujeme, že jsme nehodní. A jak tato milá stará sestra řekla dnes ráno ve svém svědectví, když vložila těch svých několik grošů: „Od chvíle, kdy jsem přišla na toto místo, jsem se naučila, že to není moje svatost, je to svatost Boží.“

Žalm 8:4; Židům 2:6

²¹⁴ Opravdu, Pane, my vyučujeme tyto lidi, že v člověku není nic dobrého, ani jedna věc. „Čím je člověk, že jsi na něj pamětliv?“ To všechno je milost Boží, která se nám zjevila. A my důvěřujeme pouze v Jeho zásluhu, a ne naše vlastní. A uctíváme Tebe, nejsvatější Bože, pro Tvou dobrotu, abys nás zahrnul do Svého velikého království a do Svých velikých plánů. Přijímáme Tě vírou do našich srdcí. A z milostí věříme, že Ty jsi nám ty věci dal pro slávu Boží, pro Boží službu.

²¹⁵ Nuže, Pane, uzdrav nemocné, zatím co budou přicházet, abychom se dnes ráno za ně pomodlili. Naplň radostí ty, kteří touží po uzdravení. Ať si uvědomí, že ty malé neduhy byly na ně vloženy pouze jako krátké období zkoušek. Bůh to všechno ví. On dohlíží nad tím, co s tím uděláme. Byl to Bůh, který nás přiměl, abychom se zde postavili a nárokovali si to dokončené dílo. Ať tě nepokoušejí tím, že budou pobíhat sem a tam, dovnitř a ven, „Nu co, já nevím, co znamená *to* nebo *tamto*...“

²¹⁶ Pane, dej jim pevně stát a ať řeknou: „Pane, jsi to Ty, kdo mě spasil. Jsi to Ty, kdo jsi pro mě tyto věci vykonal. Věřím Ti a důvěřuji Ti dnes.“ A já se modlím, abys to těmito lidem udělil v Kristově jménu. Amen.

